

2-тапсырма (жауап)

Ежелгі егіншілер мен бақташылар адамның егіншілік машықтан игеру процесі, жабайы дүндер мен жеміс-жидектерді жинап теруден олар өсіруге көшуі сан мұндаған жолдарға созылды. Ғашылар мәдени дауындардың үсіріп жетілдірген кезең б.з. дейінгі 8-7 мұзжылдарға деп шамалдайды және ол бұрын бұрын Кіші Азияның маула аудандарында пайда болса керек. Б.з. дейінгі 6-5 мұзжылдарға егіншілік жүйесі Түркіменстанның оңтүстігінде, Копетдаг аңғарына жетіп, сосын Орта Азияға тарайды. Қазақстанның маула және далалы аудандарымен бола тасарында б.з. дейінгі III мұзжылдарға аяғанда келеді. Егіншілік топорағы құнарлы, суы жеткілікті жерде дамыған. Сулы-сулы жерлерде машаруашылық егіншілікпен қабаттаса қанат жады.

Осымен қорытқандай келе, қазіргі кезде егіншілік жүйесі деп жерді пайдалануға, құнарлылықтан артыру бақет

3-тапсырма

XIX ғасырдың аяғы кезінде елді Ортамаң, Солтүстік және Солтүстік-шығыс аймақтарында егіншілікпен айналысуға жаппай бет бұру байқалды. Отырықшы егіншілік кәсібімен айналысуға көшу қазақтарда ежелден қоныстанған жерлерінен күштеп көшіру әрекеттеріне тоқтам салған еді. Қазақтар бірте-бірте орас шаруалар үлесімен игеру бастады. Негізгі еңбек құралдары соға, торма, қол орақ, ағаш айыр, күрек пен кетпен болды.